ACH! i AHA!

Krótkie, jednosylabowe wykrzykniki, te, które mają ch na końcu i które są wyrazem zdziwienia, zgorszenia lub zachwytu, zapisujemy przez ch: ACH! OCH! ECH! UCH! Nieco dłuższe, zwykle (choć nie zawsze) dwusylabowe wykrzykniki, te, które mają h w środku i które służą do potwierdzania czy wyrażania stanu ducha, zapisujemy przez samo h: AHA! OHO! EHE! UHU! PHY! i PHI! Zdarzają się wyjątki, ale tylko w pierwszej grupie: ECH może być zapisywane jako ech lub eh, przede wszystkim dlatego, że eh występuje jeszcze w używanym w polszczyźnie wyrażeniu - cytacie z francuskiego „eh bien!” (‘a zatem’). W starszych słownikach, takich jak „Słownik języka polskiego” pod red. W. Doroszewskiego, znajdziemy również zapisy: uh i oh, ale trzeba pamiętać, że obecne są to jedynie relikty dawnej pisowni, a nie formy zalecane do użytku.